

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Unus Pro Omnibus, Hoc est: Christus Jesus Dei Filius

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1733

VD18 12431648

Consideratio XLVII. Christus ferens crucem omnes Christianos ad sui
sequelam invitat, & animat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45934)

CONSIDERATIO XLVII.

Christus ferens crucem omnes Christianos ad sui sequelam invitat, & animat.

Qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus. Matth. 10. 38.

1.

A Bimelech ducem suum omnes milites secuti sunt, ubi montem Selmon ascendit, & arreptâ securi arboris ramum præcidit, humerisque impositum asportavit, ad milites suos de monte succlamans: *Quod me vidistis facere, citò facite. Igitur certatim ramos de arboribus præcidentes sequebantur ducem.*

Judic. 9. 49.

Dux noster Christus est, præit ille, & humeris suis non arboris ramum, sed crucem gravissimam 15. pedes longam & 8. latam in montem Calvarium asportat, viamque suo sanguine signat. Sequamur & nos hunc ducem nostrum, crucemque cum eo generoso feramus animo, quia non est in aliquo alio salus, nisi in Christo Jesu cru-

Matth. 10. 38.

cifixo: *Qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus.*

2. De Simone Cyrenæo refert Sacer Scriptor: *Et angariaverunt pratereuntem quempiam, Simonem Cyrenæum, venientem de villa, patrem Alexandri & Rufi, ut tollet crucem ejus.* O si scivisset ille Cyrenæus & alienigena, quis esset ille homo, qui prior illam crucem portavit; O si scivisset pariter eandem crucem Heraclium Imperatorem summa cum veneratione humeris suis, habitu vili indutum, ac pedibus nudis portaturum, sine dubio illam exosculatus, humero paratissimo excepisset!

Gen. 19. 15.

Salve crux pretiosa!
Loth prorsus invitatus ab Angelis ex civitate Sodoma extractus est: *Cumque esset manè, cogebant eum Angeli, dicentes: Surge, tolle uxorem tuam, & duas filias quas habes: ne & tu pariter pereas in scelere civitatis.* Sed eductus paulò post agnovit beneficium, & gratias DEO & benefactoribus egit. Ita & Simon ex oppido Cyrene per milites & Judæos compul-

sus,

sus, ut Christi crucem, ne tot fatigatus ac cruentatus vulneribus in via deficeret, in se reciperet, & ad locum deportaret supplicii; ubi à DEO in fide illustratus fuit, infinitas ei gratias egit, fuit enim Simon ^{Hadr. Tyr. de} ^{Imit. Chr. lib.} ^{4. cap. L.} in hoc itinere compunctus, profectusque exinde cum S. Paulo Apostolo in Hispaniam Dertosæ Episcopus factus est, ac vixit sanctissimè, à pietissimo Redemptore nostro crucis translationem in humeros Simonis factam esse, ut intelligamus non esse satis ad nostram consequendam salutem, Christum ducem nostrum prætulisse crucem, sed insuper oportet, ut & nos crucem nostram post eum feramus, juxta illud Veritatis: *Si quis vult venire post me, tollat crucem suam, & sequatur me.* ^{Matth. 16. 24.}

3. Immortali laude dignus est Armiger ille, qui Jonathæ principi ahero suo in bello contra Philistinos inserviebat, ejusque solebat portare arma, ad quem Jonathas: *Ascendamus, sequere me, tradidit enim Dominus eos in manus Israël; ascendit autem Jonathas manibus & pedibus reptans, & Armiger ejus post eum.* ^{1. Reg. 14. 12.}

Per Jonatham, prout alibi diximus, Christus dulcis ille Jonathas adumbratus est, ad petram Golgothæam & prærupta montis cacumina crucem ferens, atque præ lassitudine virium manibus & pedibus reptans. Tu anime mi, sis ille Armiger, & ascende animosè cum eo ad Calvariæ collem, portans crucem tuam post eum, & si difficilis videtur illa via, Dominus præcessit, servum oportet sequi: *Servus non est major Domino suo.* ^{Jo. 15. 20.}

4. Gedeonem virorum fortissimum adversus Madianitas bellum gerentem, secuti sunt de nocte intempesta viri trecenti electi, cum eo tubam, lagenam ac lucernam portantes, ad quos Gedeon: *Quod me facere videritis, hoc facite: ingrediar partem castrorum, & quod fecero sectamini, quando personuerit tuba in manu mea, vos quoque per castrorum circuitum clangite, & conclamate Domino & Gedeoni.* En ascendit cum ponderosa cruce in montem plus quàm Gedeon, ipse Christus ac Dominus Deus noster, ut castra Madianitarum, Mundi ac diaboli subvertat. Eja generosi milites Christiani, ascendamus & nos post eum, & non inferamus crimen gloriæ nostræ; ascendamus, inquam, ut diabolum, mundum, carnem & peccatum vincamus: *Exeamus igitur ad eum extra castra, improprium ejus portantes.* ^{Hebr. 13. 13.} Imitemur illum fidelissimum Davidis servum, cui nomen Ethai, qui Dominum suum regem exulantem & profugum, posthabito omni vitæ periculo, secutus est: *Vivit Dominus, & vivit Dominus meus Rex: Quoniam in quocunque loco fueris Domine mi Rex, sive in morte, sive in vita, ibi erit servus tuus.* ^{2. Reg. 15. 21.}

5. Miror, quare Sponfa illa dilecta amantissimum Sponsum suum cervo comparaverit: *Similis est Dilectus meus hinnulo cervorum*. Et quare cervo? Observa: Cervus si flumen aut torrentem trajicere discupit, prius vocem in sylva edit, & ad sequelam suos vocat focios, cum quibus ad ripam vadit, primusque cornua sua, tanquam crucem supra dorsum ferens, animosè flumen intrat, quem sequitur secundus capite supra tergum ejus posito, & sic de cæteris, ubi semper unus alterius dorso caput imponit, & sic feliciter ad littus alterum transnatant. Ita Plinius; unde lemma: *Mens omnibus una sequendi*; Vel si mavis: *Alterius facilis labor*; aut illud ex S. Matthæo: *Quocumque ierit*. Talis cervus, vult dicere Sponfa, est quoque Dilectus meus, qui primus per torrentem passionis suæ ad alterum & æternæ felicitatis portum transnavit, crucem supra dorsum suum ferens, viamque monstrans, ac omni Christiano inclamans: *Sequere me*; Et nos illi terga vertamus?

S. Ignat. S. J.
Fund. hebd.
2. p. 1

6. Hanc veritatem magnus ille Dei Servus S. Ignatius Soc. Jesu Fundator pulcherrimè per nota illa duo vexilla in sacris suis Exercitiis proposuit, ubi ex una parte Luciferum, Tartareum illum tyrannum inducit: *Imaginare, inquit, coram oculis tuis apud campum Babylonium ducem impiorum, in cathedra ignea & fumosa sedere, horribilem figurâ vultuque terribilem, qui sub signa sua milites suos vocans, eis viam latissimam rectam ad interitum aperit, in quem finem suos emissarios in omnem terram ablegat, quatenus omne hominum genus ad peccata & imperfectiones inducant, ut sic æternum aliquando fiant infelices: Convocatos daemones innumeros per totum orbem spargit, nullis civitatibus & locis, nullis personarum generibus immunibus relictis.*

Ex altera parte idem Sanctissimus Patriarcha Christum JESUM speciosum præ filiis hominum propè Hierusalem in ameno campo statuit, crucem, tanquam victoriæ trophæum manu tenentem, qui optimus ac summus Imperator omnes homines ad sui sequelam, vitamque æternam invitat: *Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos*. In quem finem Apostolos suos, aliosque servos suos electos emittit, ut & ipsi pariter omne mortalium genus ad hujus cœlestis ducis sequelam, vitamque meliorem & sempiternam invitent: *Apostolos, discipulos, & ministros alios per orbem mittens, qui omni hominum generi, statui & conditioni doctrinam sacram & salutiferam impertiant*. Et quis, obsecro, hunc optimum Dominum ac ducem suum non sequatur?

7. Proponit quidem Sathan suis sequacibus dies videre bonos, carnis frui illecebris, amorem proprium & divitiarum, superbiam vitæ, honores, & plura alia mundana, ut sic elati miseri illi mortales in omne vitiorum genus ruant præcipites. Christus econtrâ invitat suos ad

ad humilitatem, contemptum sui, paupertatem, carnis mortificationem, crucemque patienter ferendam, ut sic in omni virtute proficientes melius ad vitam disponantur æternam, atque sic perpetuâ cum Amore suo Crucifixo perfruantur gloriâ ac beatitudine. O anima mea, erige te, ad quid moraris? Considera ad quid creata sis; *Et quous. 3. Reg. 18. 21. que claudicabis in duas partes? Si Dominus est DEus tuus, cur illum non sequeris?*

8. Avis, quia dulcem aucupis fistulam sequitur, & ob spem paucorum granorum in aream incauta volat, & ob improviso irretitur, & venatori in prædam cedit: *Fistula dulce canit, volucrum cum decipit auceps.* Piscis, dum in undis vermiculum hamo affixum sequitur, se ipsum decipit, & interimit, unde lemma: *Capio capientem.* Ovis, dum à facie pastoris remota pinguis sequitur pascua, à lupo capitur, & devoratur: En similem faciem illorum, qui dæmonem, mundum & carnem sequuntur, *quorum Deus venter est, & finis interitus.* Non sic sequela Christi, *Philip. 3. 19.* non sic, dum prius per aspera, sed dein ad prospera vocat; prius fel, sed exinde mel propinat; prius per spinas, sed tandem ad rosas ducit. O quàm bonum igitur est, sequi vestigia Christi præsertim crucem bajulantis!

9. Talis fuit S. Martinus Episcopus Turonensis: Quia pauperculum adhuc miles suâ vestis parte contextit, Dominum suum crucifixum ad Angelos dicentem audire meruit: *Martinus adhuc Catechumenus, In Vita S. Martin. Ep. hac me veste contextit;* Cui paulò post Satanas gloriosus & purpuratus in specie Christi apparuit, ad quem Sanctus: *Christum ego nullum novi, nisi Crucifixum, tu facesse.* Ad Julianum Apostatam audacter dixit: *Ego signo crucis non clypeo protectus, aut galeâ, hostium cuneos penetrabo securus.* In Episcopatu suo fidem longè latèque propagans, arborem vastissimam & succifam, in se proruentem, signo crucis in alteram partem detorsit, & dæmonem confudit; ad quem in agone rediens dixit: *Quid adstas cruenta bestia? Nihil in me funeste reperies,* & facto signo crucis eum fugavit. Vide ex his, quomodo omnia cooperentur in bonum illis, qui Christi castra sequuntur.

